

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 10.09.2021 р. № 1819/3ПІ/99-00-18-04-01-10 На № _____ від _____ 20__ р.

Вадиму Кобякову

foi+request-92053-f913b434
@dostup.pravda.com.ua

Державна податкова служба України розглянула Ваш запит на отримання публічної інформації від 06.09.2021 б/н (вх. ДПС № 1750/зпІ від 06.09.2021) про надання інформації щодо порядку (механізму) оподаткування в Україні платіжних організацій-нерезидентів міжнародних платіжних систем (безпосередньо, через зареєстровані представництва, утримання податковими агентами) з посиланням на нормативно-правові акти та надання інформації, щодо задекларованих доходів, розміру нарахованих і сплачених податків платіжної організації-нерезидента МПС MASTERCARD та повідомляє.

Статтями 6 та 19 Конституції України передбачено, що органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи діють у межах повноважень та спосіб, визначені Конституцією та законами України.

Щодо першого питання

Відповідно до п.п. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) постійне представництво – постійне місце діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів, сервер.

Господарська діяльність – діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що діє на користь першої особи, зокрема за договорами комісії, доручення та агентськими договорами (п.п. 14.1.36 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

К
Державна податкова служба України
1819/3ПІ/99-00-18-04-01-10 від 10.09.2021

Отже, нерезидент, який здійснює господарську діяльність на території України, повинен створити постійне представництво.

Відповідно до п. 60 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу нерезиденти (іноземні компанії, організації), які здійснюють господарську діяльність на території України та/або які до набрання чинності цим Законом належно акредитували (зареєстрували, легалізували) на території України відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, і станом на 1 січня 2021 року не перебувають на обліку в контролюючих органах, зобов'язані протягом трьох місяців подати до контролюючих органів документи для взяття їх на облік у порядку, встановленому п. 64.5 ст. 64 цього Кодексу.

Пунктом 64.5 ст. 64 Кодексу визначено, що нерезиденти (іноземні юридичні компанії, організації), які здійснюють в Україні діяльність через відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, або придбавають нерухоме майно або отримують майнові права на таке майно в Україні, або відкривають рахунки в банках України відповідно до ст. 6 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», або набувають право власності на інвестиційний актив, визначений абзацами третім – шостим п.п. «е» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, в іншого нерезидента, який не має постійного представництва в Україні, зобов'язані стати на облік у контролюючих органах.

Згідно з п.п. 133.2.2 п. 133.2 ст. 133 Кодексу (в редакції, чинній з 01.01.2021) платниками податку на прибуток визначаються нерезиденти, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво та/або отримують доходи із джерелом походження з України, та інші нерезиденти, на яких покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому розділом III Кодексу.

Підпунктом 141.4.7 п. 141.4 ст. 141 Кодексу визначено, що суми прибутків нерезидентів, які провадять свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

Постійне представництво визначає обсяг оподаткованого прибутку, отриманого протягом звітного (податкового) періоду, відповідно до принципу «вितягнутої руки». Оподатковуваний прибуток постійного представництва має відповідати прибутку незалежного підприємства, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах і діє в повній незалежності від нерезидента, постійним представництвом якого воно є.

Обсяг оподаткованого прибутку постійного представництва розраховується відповідно до положень ст. 39 цього Кодексу.

Отже, у разі якщо нерезидент, отримує доходи на території України та така діяльність підпадає під визначення «постійного представництва» згідно з вимогами п.п. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, такий нерезидент повинен стати на облік у податковому органі в якості платника податку на прибуток як нерезидент, що здійснює господарську діяльність на території України через постійне представництво та визначати обсяг оподатковуваного прибутку відповідно до вимог п.п. 141.4.7 п. 141.4 ст. 141 Кодексу.

Водночас слід зазначити, що згідно з п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку за ставками, визначеними ст. 141 Кодексу.

Підпунктом 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу встановлено, що резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь – яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, за ставкою в розмірі 15 відс. (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 – 141.4.6 та 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 Кодексу) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. Вимоги цього абзацу не застосовуються до доходів нерезидентів, що отримуються ними через їх постійні представництва на території України.

Отже, у разі виплати доходів нерезиденту з джерелом їх походження з України, визначених з п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, податковий агент утримує та сплачує податок з доходів нерезидента відповідно до вимог п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, якщо інше не передбачено умовами чинного міжнародного договору.

Щодо другого та третього питання

Статтею 19 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939 - VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) передбачено, що запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Згідно зі статтею 1 Закону публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відповідно до підпунктів 2.1 та 2.2. Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2011 р. за

№ 1562/20300, облік платників податків у контролюючих органах ведеться за податковими номерами. Податковим номером платника податків є, зокрема, код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (далі – ЄДРПОУ) для платників податків, які включаються до такого реєстру (юридичні особи та відокремлені підрозділи юридичних осіб – резидентів та нерезидентів).

Тобто інформація, наявна в електронному вигляді у базі даних ДПС, ідентифікується за кодами ЄДРПОУ суб'єктів господарювання.

Звертаємо увагу, що частиною п'ятою статті 19 Закону визначено, що запит на інформацію має містити, зокрема, загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит.

Проте, загальний опис інформації до Вашого запиту не дає однозначного розуміння необхідної інформації.

У зв'язку з чим, зазначений запит не відповідає частині п'ятій статті 19 Закону, оскільки потребує уточнення та приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України.

При цьому, частиною першою статті 22 Закону встановлено, що розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту зокрема, якщо не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 Закону.

Згідно із статтею 23 Закону запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, зокрема до суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

В.о. директора Департаменту
управління ризиками

Марина ЛОБКАРЬОВА